บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. สุภิญญา กลางณรงค์ **โทร** ๕๐๖๒, ๕๐๖๗

ที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๙๕ **วันที่** ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นและมติในการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖

เรียน ประธาน กสทช.

ตามที่ได้มีการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ดิฉันมีข้อสังเกตและมีความเห็นแตกต่างจากที่ประชุมเสียงข้างมากในหลายวาระ จึงขอเปิดเผยความเห็นของดิฉันเพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. ครั้งดังกล่าว ดังนี้

วาระที่ ๕.๓ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการโครงการจัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะ และจัดให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงโดยทั่วถึง จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดหนองคาย

"ดิฉันขอยืนยันตามที่ได้สงวนความเห็นไว้ในการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ ในการพิจารณาวาระที่ ๖.๑ เรื่องร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม พ.ศ.๒๕๕๖ โดยเฉพาะในเรื่องการกำหนดราคากลาง การเปิดกว้างในเรื่องผู้เข้าร่วมประกวดราคาที่ไม่จำกัดเฉพาะผู้รับใบอนุญาต รวมถึงเรื่องการพิจารณาวิธีการประกวดราคาทางอิเล็คทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดการแข่งขันในการเสนอราคาที่เหมาะสมเป็นธรรมอย่างแท้จริง นอกจากนี้ดิฉันยังสนับสนุนความเห็น กสทช.ประวิทย์ฯ ที่ว่าโครงการที่ดำเนินการต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้บริการโทรคมนาคมที่เป็นบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใช้บริการที่เป็นคนพิการและผู้สูงอายุ ตามประกาศ กสทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องและอุปกรณ์โทรคมนาคม สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ เรื่องโทรศัพท์สาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๔"

วาระที่ ๕.๑๖ เรื่อง บทวิเคราะห์ความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทานและสัญญา และการพิจารณาความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่และกำหนดระยะเวลาการถือครองคลื่นความถี่ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ของกิจการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง ๗

"ดิฉันยืนยันความเห็นตามได้สงวนไว้ในการพิจารณาชั้นประชุม กสท.ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๖ ตามบันทึกข้อความที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๗๕ กล่าวคือ เห็นว่าการพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา ระหว่างกองทัพบก กับบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด เป็นอำนาจหน้าที่ กสทช.ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเมื่อ กสท. พิจารณาว่าการอนุญาตสัมปทานหรือสัญญาดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้วจึงจะเป็นผลให้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘๓

ดังนั้น กรณีการแก้ไขสัญญาระหว่างกองทัพบก กับบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ในครั้งที่ ๔ และครั้งที่ ๕ ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ มิได้เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ จากมูลค่ารวมของค่าตอบแทนและการลงทุนจัดหาอุปกรณ์การส่งโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง ๗ แล้ว พบว่ามีมูลค่าไม่

น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และแม้ว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีแนวคำวินิจฉัยเรื่องในลักษณะดังกล่าวว่า หาได้เป็นเหตุให้การแก้ไขสัญญาดังกล่าวเสียไปแต่อย่างใด คงมีผลเป็นเพียงให้สัญญาหรือการแก้ไขสัญญาดังกล่าวไม่สมบูรณ์เท่านั้น แต่เมื่อพระราชบัญญัติฯ ปี ๒๕๓๕ ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งบทเฉพาะกาล มาตรา ๗๒ ได้บัญญัติวิธีการแก้ไขการดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ตามที่คณะอนุกรรมการพิจารณาสัญญาสัมปทานฯและคณะอนุกรรมการพิจารณาความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้วิเคราะห์ไว้แล้วนั้น

ดิฉันจึงเห็นว่าการที่ กสทช.จะพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาระหว่าง กองทัพบก กับบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ตามมาตรา ๘๒ และเป็นผลให้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘๓ ได้นั้น จำเป็นต้องให้กองทัพบกและกระทรวงกลาโหม ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้สัญญามีผลสมบูรณ์เสียก่อน ตามเจตนารมณ์ของการตรากฎหมายขึ้นบังคับใช้

๒. ดิฉันยังเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของอนุกรรมการพิจารณาสัญญาสัมปทานด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ว่ารายการส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นในเชิงธุรกิจและความบันเทิงมากกว่าภารกิจ ด้านความมั่นคงอันเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังคำชี้แจงของกองทัพบก จึงควรแจ้งเป็นข้อสังเกตให้กองทัพบกและบริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ดำเนินการให้สอดคล้องกับภารกิจของกองทัพบกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ว่าไม่สะท้อนตอบต่อพันธกิจและภารกิจของกองทัพบกที่ได้แจ้งข้อมูลวัตถุประสงค์การจัดตั้งสถานีโทรทัศน์แต่เริ่มแรกว่ามุ่งหมายเพื่อภารกิจด้านความมั่นคง”

วาระที่ ๕.๑๗ การพิจารณาร่างประกาศ กสทช.เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ....

“สืบเนื่องจากบันทึกข้อความที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๔๒ ซึ่งเป็นข้อสังเกตในการประชุม กสท.ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๖ เมื่อวันจันทร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ วาระ ๔.๙ เรื่อง แนวทางการอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์บริการสาธารณะประเภทที่สองเพื่อความปลอดภัยสาธารณะ อันเป็นมติสืบเนื่องมาถึงการพิจารณาในการประชุม กสท.ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ดิฉันจึงประสงค์จะให้บันทึกความเห็นของดิฉันประกอบการพิจารณาในชั้นการประชุม กสทช. ดังนี้

๑.การแก้ไขร่างประกาศ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์บริการสาธารณะประเภทที่สอง เพื่อความปลอดภัยสาธารณะ ในกรณีสมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นตามข้อ ๑.๒.๒ จะต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยสาธารณะโดยระบุว่า ในข้อย่อยสองว่า “...ได้ดำเนินการช่วยเหลือหรือร่วมกับหน่วยงานตามข้อ ๑.๒.๑ อย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี” นั้น ดิฉันเห็นว่าการกำหนดเงื่อนไขพื้นฐานในลักษณะนี้อาจเป็นการกีดกันโอกาสและจำกัดสิทธิในการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะ

๒. การกำหนดให้สามารถหารายได้จากการโฆษณาได้ชั่วโมงละ ๑๐ นาที ตลอดทั้งวันเฉลี่ยแล้วไม่เกินชั่วโมงละ ๘ นาที แม้จะเป็นไปตามขอบเขตเงื่อนไขของกฎหมายที่อนุญาตให้สามารถโฆษณาหารายได้ได้ แต่

อย่างไรก็ตามประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือ ความเป็นธรรมต่อการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรมของผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการในประเภททางธุรกิจ ซึ่งมีต้นทุนในการเข้าสู่การเป็นผู้รับอนุญาตด้วยวิธีการประมูลตามกฎหมาย ซึ่งแตกต่างจากวิธีการเข้าสู่การเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สองเป็นอย่างมาก ดังนั้นการกำหนดระยะเวลาการโฆษณาหารายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สองขึ้นเป็นหลักเกณฑ์บังคับใช้ จึงควรต้องเปิดรับฟังความคิดเห็นตลอดจนการยอมรับจากผู้ประกอบการภาคธุรกิจที่เข้าแข่งขันในการประมูลรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

๓. การเตรียมการหรือกำหนดแนวทางการอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่ เพื่อประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สอง เพื่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะ และบริการสาธารณะประเภทอื่น ไม่ควรถูกจำกัดว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐเพียงอย่างเดียว แต่ควรคำนึงถึงความหลากหลายของผู้ประกอบกิจการตามขอบเขตของกฎหมายซึ่งได้บัญญัติรับรองสิทธิองค์กรและหน่วยงานไว้ในหลายลักษณะ”

วาระที่ ๕.๑๙ ขอยกเลิกโครงการ จำนวน ๒ โครงการ และขออนุมัติตั้งโครงการทดสอบระบบการรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิตอล

“ดิฉันยืนยันข้อสังเกตเรื่องการขออนุมัติตั้งโครงการทดลองทดสอบระบบการรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิตอลของ กลุ่มงานการอนุญาตประกอบกิจการ ๑ ตามที่ได้ให้ความเห็นในการประชุมชั้น กสท.ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๖ ตามบันทึกข้อความที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๘๑ กล่าวคือ เห็นว่า การขออนุมัติตั้งโครงการทดลองทดสอบระบบการรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิตอลเป็นโครงการที่มีงบประมาณสูง แต่ยังไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนในการดำเนินการ โดยการดำเนินการโครงการต้องเปิดให้สถานีวิทยุกระจายเสียงที่ออกอากาศในระบบอนาล็อกปัจจุบันเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ดังนั้นสำนักงานควรจัดทำโครงการย่อยเสนอเข้าสู่การประชุม กสท.เพื่อพิจารณาต่อไป”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดสั่งการให้นำมติและความเห็นเพิ่มเติมของดิฉันบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. และเผยแพร่ต่อสาธารณะตามที่กฎหมายบัญญัติต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์)
กสทช.